

La revolució anglesa

La història. Anglaterra, 1645. Thomas Farfaix i Oliver Cromwell han vençut les tropes del rei Charles; ara toca reformar la constitució anglesa per limitar les prerrogatives reials, però el monarca s'entesta en fer la seva, fins que perdrà la seva testa sota la destal republicana.

La pel·lícula. El període del segle disset a l'Anglaterra puritana marca una visió revolucionària, que obre el camí a la Independència Nord-americana de 1776, a la Revolució Francesa de 1789, i qui sap si a la Revolució soviètica de 1917. És a dir, el Rei, Sa Majestat per Gràcia Celestial, hauria tocat sotstre. I en el cas britànic, abatut per la voluntat d'un poble esdevingut ciutadania. *Matar a un rey* és de 2003, que dins una política de reestrenes (de moment adient) porta a terme l'empresa Lauren quant l'exhibició.

Benvinguda sigui. Convulsa com està la cartellera, la taquilla i el cinèfil de llei (tanmateix ocasional), recuperar films com *Matar a un rey*, rescata el sentit històric *british*, una manera clàssica, acadèmica, si més no amb regust shakespearà, d'entendre el cinema al servei de la crònica històrica. El ianqui Mike Barker (Los Angeles, 1968) treu espurnes, llampecs i trons historicistes al tàndem que es va muntar l'aristòcrata Thomas Fairfax i el purità Oliver Cromwell. Gairebé un relat tirant a *trending topic* homoeròtic?

Enllà del dilema popular d'haver d'ajusticiar un rei superbiós, el film no s'està d'evocar referències polítiques que, al 2003, el líder laborista Tony Blair feia mans i mànegues per aquietar la bona gent que les passava *canutes*. Per tant, *Matar a un rey* és un suculent espectacle de sang i fetge a favor del cinema històric entès com a radiografia democràtica d'un temps i d'un país que, amb sotrats medievals, inaugurava l'Edat Moderna. A destacar el duel interpre-

Matar a un rey

Director: Mike Barker.

Intèrprets: Tim Roth,

Dougray Scott, Olivia

Williams. Regne Unit-

Alemanya, 2003. 102'.

Lauren Lleida. 14 novembre.

tatiu que es marquen el sempre letal Tim Roth i el bellíssim Dougray Scott.

El tema. L'amistat (no) té preu.

La imatge. Oliver Cromwell i Thomas Farfaix abraçant-se malgrat la diferència ideològica que els separa.

La frase. "Ara tinc clar que la corona corromp a tot aquell que se la posa", admet Thomas Farfaix. Lluny, per tant, de qualsevol símbol.

La recomanació. Cinèfils amb sentit històric i energies capaces de muntar magnicidis.